

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16C/33/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116212432
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8116212432.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: M.. O. T., V. Z. Z. G. M. X, XXX XX A., L.: XX XXX XXX, právne zastúpeného Mgr. Miroslavom Balážom, advokátom so sídlom kancelárie Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, proti žalovanému: L.. A. G., D.. X.XX.XXXX, H. N. G. Z. XX, XXX XX A., právne zastúpenému JUDr. Karolom Ševcom, advokátom so sídlom kancelárie Hlavná 29, 080 01 Prešov, IČO: 37 941 721, o zaplatenie 7.481,47 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Prešov dňa 14.6.2016, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 7.481,47 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 6.2.2016 do zaplatenia, a to titulom odmeny za poskytnuté právne služby, ako aj náhradu trov konania. V žalobe uviedol, že a to z dôvodu neuhradenia odmeny za poskytnuté právne služby. Žalobca ako advokát, zapísaný v zozname advokátov SAK pod č. XXXX, na základe plnomocenstva zo dňa 26.2.2013 prevzal právne zastupovanie žalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8C/133/2012. Žalobca dňa 15.1.2016 žalovanému plnomocenstvo vypovedal a následne mu dňa 29.1.2016 vystavil faktúru č. 08/2016 za poskytnuté právne služby, pričom pri vyúčtovaní jednotlivých položiek vychádzal z vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Faktúra bola splatná dňa 5.2.2016 a žalovanému bola doručená dňa 2.2.2016. Nakoľko žalovaný faktúru č. 8/2016 neuhradil, žalobca mu dňa 17.2.2016 poslal upomienku, na ktorú žalovaný takisto nijakým spôsobom nereagoval a ku dňu podania žaloby sumu 7.481,47 Eur ako ani jej časť, žalovaný neuhradil.

2. Okresný súd Prešov žalobe v celom rozsahu vyhovel a dňa 5.12.2014 vydal platobný rozkaz č.k. 16C/33/2016-29. Voči tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný dňa 19.8.2016 odpor, v ktorom uviedol, že má za to, že vo vzťahu k žalobcovi, ako poskytovateľovi právnych služieb, mal postavenie spotrebiteľa, a teda v zmysle § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii (ďalej len „zákon o advokácii“) ho mal žalobca ako advokát informovať o výške odmeny za úkon právnej služby, čo však žalobca, podľa jeho tvrdenia, ani pred začatím zastupovania a ani v priebehu konania neurobil. Žalovaný ďalej namietal úkony právneho zastúpenia žalovaného, a to podanie odvolania zo dňa 28.2.2013, vypracovanie zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.3.2013, návrh na zmenu účastníkov zo dňa 5.6.2013, vyjadrenia vo veci samej zo dňa 15.5.2014, 24.11.2014, 11.12.2014, 27.3.2015, 30.3.2015 a 13.8.2015, pričom tvrdí, že ide o úkony, o ktorých nemal vedomosť, a na ktoré žalobcu nikdy nesplnomocnil a obsah týchto úkonov a vyjadrení s ním žalobca nekonzultoval, pričom podľa jeho názoru

posledné tri z vyššie uvedených úkonov, nie sú vyjadrením vo veci samej, nakoľko ide o polozenie otázok znalcovi a predloženie listín. Z rovnakých dôvodov namietal podanie sťažnosti na prietahy v konaní zo dňa 19.9.2014. Taktiež namietal odmenu za nazretie do súdneho spisu dňa 9.4.2015 a 23.4.2015, nakoľko má za to, že tieto sú už zahrnuté v odmene za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia. Uviedol, že ak by poznal hodnotu jedného úkonu vo veci samej, tak by išiel nazrieť do súdneho spisu osobne. S poukazom na uvedené má za to, že odmena za zastupovanie žalobcovi nepatrí, nakoľko nebol informovaný ako spotrebiteľ právnej služby o výške odmeny za úkon právnej služby, žalobu teda navrhol zamietnuť.

3. K odporu žalovaného sa písomným podaním zo dňa 6.10.2016, doručeným tunajšiemu súdu dňa 6.10.2016, vyjadril žalobca, ktorý oznámil, že trvá na podanej žalobe, nakoľko všetky úkony právnej služby boli v konaní vedenom na Okresnom súde pod sp. zn. 8C/133/2012 vykonané účelne. Uviedol, že žalovaný svoj odpor nedostatočne právne odôvodnil a nepredložil súdu žiaden dôkaz. Mal za to, že v prípade, ak má advokát udelené plnomocenstvo od klienta na zastupovanie pre celé konanie, je oprávnený vykonávať všetky úkony, a to i bez ďalšieho splnomocnenia či konzultovania s klientom. Taktiež mal za to, že ním vykonané úkony právnej služby boli v konaní sp. zn. 8C/133/2012 vykonané účelne. Tvrdenie žalovaného, že je voči žalobcovi v postavení spotrebiteľa považuje za irelevantné, nakoľko sa vymyká definícii spotrebiteľa. Na preukázanie svojich tvrdení navrhol vypočuť svedka A. M., nar. X.X.XXXX, bytom W. XX, XXX XX A. a to najmä aby sa vyjadril, či žalovaný bol alebo nebol informovaný o výške odmeny za úkon právnej služby.

4. K vyjadreniu žalobcu zo dňa 6.10.2016 sa vyjadril žalovaný písomným podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 2.11.2016, kde uviedol, že trvá na tom, čo uviedol vo svojom odpore. Na preukázanie tvrdených skutočností navrhol vypočuť strany sporu.

5. Okresný súd Prešov rozhodol v danej veci rozsudkom zo dňa 7.2.2017, č.k.16C/33/2016-95 tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.368,01 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.368,01 Eur od 6.2.2016 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II.) a uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 16,78 %, o výške ktorých malo byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (III.).

6. Proti I. a III. výroku rozsudku prvoinštančného súdu po podal žalovaný dňa 17.2.2017 odvolanie. Namietal, že súd nesprávne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že žalobca ho, ako klienta a spotrebiteľa právnej služby, mal povinnosť informovať o výške odmeny za právny úkon pred každým jedným úkonom právnej služby a to s poukazom na v zmysle § 18 ods. 4 zákona o advokácii, ako aj na § 6 ods. 1 písm. a/ advokátskeho poriadku. Advokát je teda povinný informovať klienta o výške odmeny za každý jednotlivý úkon, pričom súčasťou tejto povinnosti je aj presné vymedzenie konkrétneho úkonu. V prípade, ak si advokát túto informačnú povinnosť nesplní, nevznikne mu právo na odmenu za ten jednotlivý úkon, ktorého sa nesplnenie informačnej povinnosti týka. Opakovane trval na to, že žalobca ho ako advokát o odmene neinformoval, pokiaľ žalobca tvrdí opak, tak to nie je pravdou. Ak by tomu tak aj bolo, mal ho advokát informovať o konkrétnej výške odmeny za jeden úkon tak, ako to predpokladá § 18 ods. 4 zákona o advokácii v záujme ochrany spotrebiteľa. Ďalej trval na to, že k podpisu plnej moci pre žalobcu došlo v priestoroch kancelárie žalovaného, a nie tak, ako to uviedol svedok M., a to bez prítomnosti žalobcu, a teda o výške odmeny nebol žalobcom informovaný. Z výpovede žalobcu vyplýva, že o výške odmeny ho mal poučiť len raz a to pri údajnom podpise plnej moci. Súd sa podľa jeho názoru neriadil znením § 18 ods. 4 zákona o advokácii, nakoľko súd mal za to, že odmena za právne služby mu bola známa ešte pred prevzatím právneho zastúpenia žalobcom, čo však nie je pravdou, a preto žalobcovi odmena za právne služby nepatrí. Súd prvého stupňa mal zato, že odmena za právne služby bola žalobcovi známa ešte pred prevzatím právneho zastúpenia žalobcom, nakoľko išlo v spore už o druhého právneho zástupcu. Uvedené nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko M.. B. neplatil a v čase podpísania plnej moci M.. T. ešte nepoznal, všetko to organizoval svedok M.. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol a priznal mu trovy odvolacieho konania.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie taktiež žalobca, ktorý napadol rozsudok vo výroku II, pričom poukázal na skutočnosť, že je dôvodné zaviazat' žalovaného na zaplatenie celej uplatnenej náhrady za poskytnutie právnych služieb s poukazom na skutočnosť, že

žalovaný nenamietal uplatnený nárok ako ani výšku tarifnej odmeny za vykonané úkony právnej služby. Obrana žalovaného v neinformovanosti o výške odmeny pred vykonaním každého jednotlivého úkonu je nedôvodná, nakoľko bolo nesporne preukázané, že žalovanému bola známa výška uplatňovaného nároku, teda finančná náhrada za vecné bremeno, teda hodnota sporu, pričom žalobca informoval žalovaného pred prevzatím právneho zastúpenia o tejto skutočnosti. Úkony právnej služby, ktoré vyhodnotil súd prvej inštancie ako neúčelné, a to vyjadrenia zo dňa 15. 05. 2014, 24. 11. 2014, 30. 03. 2015 a 13. 08. 2015 boli vyjadrením vo veci samej a mali podstatný význam najmä tým, že v nich boli predložené rozhodnutia iných súdov, ktoré podporovali právny názor žalobcu. Obdobne bola účelná aj sťažnosť na prieťahy a štúdia spisu, pričom po podanej sťažnosti bol okamžite vytýčený termín pojednávania, preto sa jednalo o účelný úkon právnej služby a pri samotnom štúdiu spisu možno vychádzať z toho, že ak aj takýto úkon právnej služby nie je výslovne uvedený vo vyhláske, podľa nej platí, že za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 a 2 patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie. Z rozhodnutí vyšších súdov vyplýva, že advokátovi, ktorý vykonal úkon štúdia spisu v záujme riadnej prípravy na pojednávanie, vrátane do jeho nahliadnutia, patrí za tento úkon odmena.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení ku odvolaniu žalovaného uviedol, že odvolanie je nedostatočne právne odôvodnené a žalovaný nepoukázal ani na žiadnu judikatúru v obdobnej právnej veci. Tvrdenie, že mal žalovaného informovať pred každým úkonom o výške odmeny považoval za nesprávne. Za relevantné skutočnosti v danom spore považoval to, že žalovaný mu udelil generálnu plnú moc na zastupovanie, žalovanému bola od podania žaloby vo veci sp. zn. 8C/133/2012 známa výška uplatňovaného nároku - hodnota sporu, od ktorej sa odvíjala hodnota jednotlivých úkonov, pred prevzatím právneho zastúpenia žalovaného ho žalobca informoval o výpočte odmeny za právne zastúpenie v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., ako aj o jej výške a žalovaný aj z iných konaní, vedených na Okresnom súde Prešov má vedomosť o spôsobe odmeňovania za služby právneho zastúpenia. Ďalej uviedol, že tvrdenie žalovaného, že z výpovede svedka vyplýva, že pri podpise plnej moci nebol žalobca prítomný, takže ho ani nemohol informovať o výške odmeny je zavádzajúce, keďže ani z výpovede svedka a ani z výpovede žalobcu takéto skutočnosti nevyplývajú.

9. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že považuje rozhodnutie okresného súdu, čo do výroku napadnutého žalobcom za správne, pričom opätovne poukázal na svoju argumentáciu podanú v odvolaní voči výroku I. Taktiež v súlade s názorom súdu prvej inštancie považoval úkony právnej služby, za ktoré nebola priznaná odmena za neúčelné. Zároveň vo svojom vyjadrení z 28. 03. 2017 poukázal na skutočnosť, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, žeby žalobca informoval žalovaného o výške odmeny v zmysle ust. § 18 ods. 4 zákona o advokácii, nakoľko aj z dôkazov, ktoré boli vykonané, bolo spomenuté len to, že bol informovaný o odmene podľa tarify, kde ani prítomný svedok nevedel uviesť konkrétnu výšku odmeny a vypovedal len všeobecne.

10. Žalobca vo svojich písomných podaniach zo dňa 19. 04. 2017 zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a poukázal na obsah sťažnosti, ktorú adresoval žalovaný voči nemu na Slovenskú advokátsku komoru, z ktorej vyplýva, že žalovaný ako klient, žalobcovi ako advokátovi plne dôveroval a radil sa s ním o všetkých právnych otázkach, preto sú jeho vyjadrenia o tom, že pri podpise plnej moci žalovaný žalobcu nepoznal, nie pravdivé.

11. O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 7.12.2017, č.k. 3Co/78/2017-136 tak, že rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Svoje rozhodnutie odvolací súd odôvodnil tým, že zo záverov dokazovania doposiaľ vykonaného, spadá žalobca pod kategóriu spotrebiteľa, ktorou sa v zmysle nášho právneho poriadku v zásade rozumie fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tomto konaní sa súd prvej inštancie nevyporiadal s námietkami vznášanými žalovaným ohľadom právneho posúdenia ust. § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z. z., čím došlo zo strany súdu prvej inštancie k vydaniu nepreskúmateľného rozhodnutia, pričom preskúmateľnosť rozhodnutia nepochybne je porušením práva strany sporu na spravodlivý proces, ďalej súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nedal odpoveď na obranu žalovaného ohľadom uplatnenia citovaného ustanovenia zákona o advokácii, pričom súd musí jednoznačne uviesť, či došlo zo strany žalobcu pred začatím úkonu právnej služby k

podaniu informácií žalovanému o výške odmeny za úkon právnej služby, zároveň sa v odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie musí vyporiadať aj so skutočnosťou, či niektoré úkony právnej služby nebolo nutné vykonať bezodkladne. Až po zodpovedaní tejto otázky je možné pristúpiť k vyhodnoteniu účelnosti úkonov právnej služby. Zároveň súd prvej inštancie nepodoprel argumentačne svoj názor, či je naplnením zákona znenia zákona to, že bol informovaný žalovaný o výške odmeny za úkon právnej služby len s odkazom na to, že jej výška bude ustanovená podľa tarify, teda podľa vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej služby alebo je vyžadované oznámenie výšky odmeny v konkrétnom vyčíslení v eurách, pričom až po tom, čo sa súd prvej inštancie vyporiada dostatočne s vyššie uvedenými okolnosťami, ktoré sú aj predmetom odvolania zo strán sporu, budú mať strany sporu zabezpečené právo na spravodlivý proces.

13. Po vrátení veci súdu prvej inštancie tento nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to plnomocenstvom žalovaného udelené dňa 26.2.2013 žalobcovi v konaní 8C/133/2012, faktúrou č. 08/2016 vystavenou dňa 29.1.2016 spolu so špecifikáciou trov konania, poskytnutými úkonmi právnej služby a to z pripojeného spisu sp. zn. 8C/133/2012, písomnými vyjadreniami žalobcu a žalovaného, rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 16C/33/2016-95 zo dňa 7.2.2017, odvolaním žalovaného voči vyššie uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie, na odvolaním žalobcu voči vyššie uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie, vyjadrením žalobcu k odvolaniu žalovaného, vyjadrením žalovaného k odvolaniu žalobcu, vyjadrením žalovaného vo veci samej zo dňa 28.3.2017, vyjadrením žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 27.3.2017, vyjadrením žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 28.3.2017, vyjadrením žalovaného vo veci zo dňa 7.6.2017, uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/78/2017-136 zo dňa 7.12.2017, čestným prehlásením svedka A. M. zo dňa 23.4.2018, plnomocenstvom právneho zástupcu žalobcu rovnako zo dňa 23.4.2018, predložené právny zástupcom žalobcu ako aj e-mailovou komunikáciou spolu s prílohami, s oznámením o postúpení pohľadávky a Zmluvou o postúpení pohľadávky medzi postupcom L. A. a postupníkom L.. A. G. ako aj prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávky výsluchom strán sporu, výpoveďou svedka, ako aj ostatného spisového materiálu, pričom bol zistený tento skutkový stav :

14. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca zastupoval ako advokát žalovaného v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8C/133/2012, v rámci ktorého vykonal úkony právnej služby špecifikované v žalobnom návrhu, za ktorých vykonanie si uplatňuje odmenu, ktorá je predmetom tohto konania. Rovnako nebolo sporné, že v posudzovanom prípade ide o spotrebiteľský vzťah medzi žalobcom ako advokátom a žalovaným ako spotrebiteľom právnej služby.

15. Spornými skutočnosťami v konaní sú, či vôbec a ak áno, tak akým spôsobom bola dohodnutá odmena za jednotlivé úkony právnej služby, a či bol žalovaný v pozícii spotrebiteľa vopred informovaný o výške tarifnej odmeny za poskytované právne služby, t.j. ešte pred ich poskytnutím. Žalovaný udelil žalobcovi len tzv. generálnu plnú moc na zastupovanie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8C/133/2014 zo dňa 26.2.2013, na ktorú aj žalobca poukazoval. Na základe tejto plnej moci mal žalobca za to, že bol všeobecne splnomocnený na vykonávanie všetkých úkonov súvisiacich s uvedeným súdnym konaním. Informácie o výške tarifnej odmeny za úkon právnej služby ani spôsob určenia tarifnej odmeny, neboli obsahom tohto plnomocenstva. Žalobca však uviedol, že žalovaný ako klient bol ústne informovaný a uzrozumený s výškou tarifnej odmeny pred prevzatím právneho zastúpenia pri podpise plnej moci, čo dosvedčil predvolaný svedok pán M., ktorý bol údajne taktiež prítomný pri podpise plnej moci. Žalobca to ďalej konkretizoval tak, že žalovaný má za sebou už niekoľko súdnych sporov a je si vedomý, akým spôsobom sa vypočíta tarifná odmena za výkon právnej služby a teda bol si vedomý aj výšky tarifnej odmeny v predmetnom súdnom konaní. Konkrétna hodnota za jednotlivý úkon povedaná nebola. Písomný záznam o prevzatí zastupovania spísaný nebol. Žalovaný tieto skutočnosti poprel, a tvrdil, že pri podpise plnej moci žalobca prítomný nebol a túto mu na podpis priniesol do jeho kancelárie pán M., nakoľko boli dlhoroční priatelia a odporučil mu žalobcu ako právneho zástupcu. Z toho dôvodu ani nemohol byť zo strany žalobcu informovaný o výške tarifnej odmeny za zastupovanie v konaní už od počiatku. Uviedol, že je pravdou, že vystupoval v niekoľkých súdnych konaniach, avšak vždy tieto riešil s pánom M., ktorý ich mal vždy v plnej rézii, ako aj odmeňovanie právnych zástupcov. Nakoľko žalobcom uvedené tvrdenia žalovaný v celom rozsahu poprel a žalobca ani žalovaný žiadne ďalšie dôkazy neoznačili, súd ich, vzhľadom na protichodné výpovede, nemohol zahrnúť do zisteného skutkového stavu a tieto považoval za nepreukázané.

16. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

17. Podľa § 215 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

18. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

19. Podľa § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď 13C/82/2016 6 by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 18 ods. 2 zák. č. 586/2013 Z. z. o advokácii (ďalej len „zákon o advokácii“), advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

24. Podľa § 18 ods. 4 zákona o advokácii, advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

25. Podľa § 6 ods. 1 písm. a/ Advokátskeho poriadku, je advokát povinný riadne a včas písomne informovať klienta, ako postupuje pri vybavovaní veci a posielat' klientovi všetky písomnosti, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti, ak sa s klientom písomne nedohodne inak.

26. Podľa § 1 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len „zmluvná odmena“); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).

27. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu ako aj citovaných právnych ustanovení súd prvej inštancie uzatvára:

28. Súd prvej inštancie, súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ustálil, že v posudzovanom prípade ide o vzťah spotrebiteľský, a len pre úplnosť dodáva, že pojem spotrebiteľ právnej služby tak, ako ho definuje zákon o advokácii, nie je nijakým širším pojmom v porovnaní s definíciou spotrebiteľa v zmysle Občianskeho zákonníka, teda ide o akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách koná s cieľom, nevzťahujúcim sa k jej obchodom, podnikaniu alebo povolaniu, pričom status spotrebiteľa právnej služby má aj klient, ktorý síce je podnikateľom, avšak predmetom poskytovanej právnej služby nie sú vzťahy vzťahujúce sa k jeho obchodom či podnikaniu, resp. sú, no k celkovému účelu poskytovanej právnej služby sú tieto zastúpené len v nepatrnom rozsahu. Žalovaný v predmetnom konaní nekonal v rámci

predmetu svojej podnikateľskej činnosti a samotný predmet konania je preto extenzívnym výkladom možné považovať za „klasický“ spotrebiteľský spor.

29. V návrhovom konaní je výlučne na žalobcovi a jeho zodpovednosti čoho a na základe akých skutočností sa v súdnom konaní domáha. V zmysle ustanovenia § 132 ods. 1 CSP musí žalobca v žalobe uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú uplatnený nárok (povinnosť tvrdenia), teda vymedziť skutkové okolnosti, ktoré majú byť podkladom rozhodnutia, označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť), a uviesť žalobný návrh. Žalobným návrhom je súd viazaný. Žalobca teda procesne zodpovedá za to čo a prečo žaluje, a za výber a formuláciu procesných prostriedkov.

30. V predmetnom konaní si žalobca uplatnil voči žalovanému odmenu za poskytnutie právnej služby, pričom bremeno tvrdenia, že, okrem iného, v zmysle § 18 ods. 4 zákona o advokácii žalovaného ako svojho klienta vopred informoval o výške tarifnej odmeny za jednotlivé úkony právnej služby, a to pred poskytnutím týchto úkonov, resp. ešte pred začatím právneho zastupovania nesie žalobca, inak mu za takýto úkon odmena nepatrí. Žalobca dôkazné bremeno v predmetnom konaní neunesol, nakoľko vierohodným spôsobom nepreukázal, že by riadne a v zmysle citovaných zákonných ustanovení informoval žalovaného ako svojho klienta pred, resp. pri prevzatí právneho zastúpenia o výške tarifnej odmeny za túto službu. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení navrhol vykonať dokazovanie výpoveďou svedka M., avšak súd považuje skutočnosti svedočné vyjadrenia v priebehu konania za účelové, nakoľko na pojednávaní konanom dňa 10.1.2017 vypovedal svedok, že žalobca bol upovedomený pri podpise plnej moci o tom, že odmena za poskytnutie právnych služieb bude podľa vyhlášky, pričom nešpecifikoval konkrétnu sumu, no v čestnom vyhlásení zo dňa 23.4.2018 uviedol, že žalovaný bol o výške tarifnej odmeny informovaný, pričom už uviedol aj konkrétnu výšku, nakoľko on sám vypočítaval hodnotu úkonov vykonaných M.. B. po tom, čo vypovedal plnú moc, pričom tento výpočet predložil aj žalovanému. Žalovaný tieto vyjadrenia poprel. Súd k tomuto uvádza, že aj v prípade, že by tieto skutočnosti považoval za preukázané, nebola by zo strany žalobcu splnená informačná povinnosť v zmysle § 18 ods. 4 zákona o advokácii, nakoľko je irelevantné, či žalovaný bol alebo informovaný o výške odmeny za právne úkony vykonávané M.. B., informačnú povinnosť mal už pri prevzatí právneho zastúpenia žalobca a to s dôrazom na to, že došlo ku zmene petitu a rozšíreniu žalobného návrhu a teda aj ku zmene výšky tarifnej odmeny. Vzhľadom na relevanciu pre vec samú súd nemôže oprieť svoje rozhodnutie o tieto tvrdenia, ktorých hodnovernosť bola spochybnená a to aj s poukazom na § 54 ods. 2 OZ, kde platí, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Súd má za potrebné na záver poukázať na dôvodovú správu k bodu 6 zákona č. 304/2009 Z. z., ktorá bližšie rozvádza odôvodnenosť potreby zakotvenia § 18 ods. 4 zákona o advokácii, podľa ktorej „Obdobne ako u notára, musí advokát vopred informovať spotrebiteľa právnej služby o cene úkonu právnej služby. Ak si túto povinnosť nesplní a poskytne úkon právnej služby, zanikne mu zo zákona právo na odmenu za tento úkon právnej služby. Cieľom je posilniť dôveru v advokátsky stav, pretože odmena za poskytovanie právnej služby sa stane viac predvídateľnou. Prax totiž potvrdzuje, že najmä pri vysokých odmenách spotrebiteľ právnej služby negatívne znáša oznam o celkovej konečnej odmene advokáta. Navrhované ustanovenie zapadá do celkového kontextu právnej úpravy určenej na ochranu spotrebiteľa.“

32. Na základe uvedeného a citovaných ustanovení, súd rozhodol tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto rozsudku a žalobu zamietol.

33. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v danom prípade platí, že podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko bol žalovaný v konaní úspešný, súd mu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, pričom v zmysle § 263 CSP je povinný ich uhradiť na účet právneho zástupcu žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 C.s.p v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.